

РЕШЕНИЕ

№ 142

гр. Сливница, 21.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВНИЦА, I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Николай Св. Василев

при участието на секретаря Паулина Бл. Велкова
като разгледа докладваното от Николай Св. Василев Гражданско дело №
20211890100629 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на „***“ ЕООД, с която
срещу „П.“ ЕООД са предявени обективно съединени осъдителни иски по
чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. чл. 372, ал. 1 от ТЗ за сумата от общо 21 032,60
лева, представляваща сбор от възнаграждения по 19 международни доставки
на пратки чрез сухопътен транспорт по договор за международен превоз на
пратки от 12.12.2017 г., за което са издадени съответни фактури, ведно със
законната лихва от подаване на исковата молба в съда – 27.08.2021 г. до
окончателното изплащане.

Ищецът заявява в исковата молба, че по силата на договор за
международен превоз на пратки от 12.12.2017 г., ответникът като възложител
е възложил на ищеца да извърши в периода 02.04.2020 г. до 12.11.2020 г. 19
отделни превоза на стоки от Китай до България. Посочва, че е изпълнил
задълженията си по договора и е извършил възложените доставки. Твърди, че
ответникът не е заплатил дължимото възнаграждение за доставките в размер на
общо 21 032,60 лева. Затова иска от съда да осъди ответника да му заплати
процесните суми.

В отговора на исковата молба ответникът оспорва предявените иски.
Не оспорва, че между страните е сключен процесният договор. Твърди, че в
хода на процеса е изплатил процесната сума от 21 032,60 лева. Ето защо моли
съда да отхвърли предявените иски.

***Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и въз
основа на закона, достигна до следните фактически и правни изводи:***

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. чл. 372, ал. 1
от ТЗ.

Съгласно чл. 367, ал. 1 от ТЗ с договора за превоз превозвачът се задължава срещу възнаграждение да превози до определено място лице, багаж или товар. Товародателят плаща възнаграждението при сключването на договора, освен ако е уговорено друго /чл. 372, ал. 1 от ЗЗД/. Съгласно чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнението заедно с обезщетение за забавата.

Следователно за уважаването на иска следва да се установи: 1/ наличие на валиден договор за международен превоз на пратки, по който ищецът е превозвач, а ответникът товародател/изпращач; 2/ ищецът да е изпълнил задължението си по договора в количествено и качествено отношение; 3/ размерът на уговореното възнаграждение.

По делото не се спори, че между страните е сключен договор за международен превоз на пратки от 12.12.2017 г. Не се спори и, че по силата на този договор ищецът е извършил 19 международни доставки на пратки по възлагане от ответника. Страните не спорят, а и това се установява от представените по делото преводни нареждания, че уговореното възнаграждение в общ размер на 21 032,60 лева е било изплатено от ответника на 25.10.2021 г. в хода на процеса.

На основание чл. 235, ал. 3 от ГПК фактът на погасяване на претендираното задължение за главница следва да се отчете при постановяване на решението.

Поради това предявените осъдителни искове по чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. чл. 372, ал. 1 от ТЗ за сумата от общо 21 032,60 лева, представляваща сбор от възнаграждения по 19 международни доставки на пратки чрез сухопътен транспорт по договор за международен превоз на пратки от 12.12.2017 г., за което са издадени съответни фактури следва да бъдат отхвърлени поради извършеното в хода на процеса плащане. В случая доколкото с предложеното от ответника и прието от ищеца плащане по съгласие на страните е погасена главницата, то не намира приложение правилото на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД за погасяване на разнородни задължения и дължима и неплатена остава законната лихва върху главницата. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца законната лихва за периода от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.08.2021 г. до окончателното плащане 25.10.2021 г. Размерът на лихвата, определен от съда по реда на чл. 162, ал. 1 от ГПК /чрез калкулатор за лихви/ е 350,54 лева.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца пълния размер на претендираните разноски. Действително, искът следва да бъде отхвърлен поради плащане в хода на процеса. Въпреки това към момента, в който ищецът е направил съответните разноски – предявяване на исковата молба, ответникът е дължал пълния размер на претендираната с исковата молба сума и е дал повод за завеждане на делото. Доколкото сумата е била дължима на падеж определена дата, то неоснователен е доводът на ответника, че ищецът не е отправил покана за плащане. Ето защо, ответникът

следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените от него разноси. Ищецът е заплатил сумата от 841,31 лева – държавна такса и сумата от 3600 лева – адвокатско възнаграждение. Ответникът е направил в срок възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено от ищеца. Съдът намира, че с оглед материалния интерес, броя на проведените съдебни заседания, фактическата и правна сложност на делото възнаграждението следва да бъде намалено на сумата от 1170 лева /арг. от чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г./.

При този изход на делото ответникът няма право на разноси, тъй като е дал повод за завеждане на делото.

Мотивиран от посоченото, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. *****, и съдебен адрес: гр. *****, срещу „П.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. *****, съдебен адрес гр. *****, обективно съединени осъдителни иски по чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. чл. 372, ал. 1 от ТЗ за сумата от общо 21 032,60 лева, представляваща сбор от възнаграждения по 19 международни доставки на пратки чрез сухопътен транспорт по договор за международен превоз на пратки от 12.12.2017 г., за което са издадени съответни фактури, поради плащане в хода на процеса.

ОСЪЖДА „П.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***** и съдебен адрес гр. *****, да заплати на „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. *****, и съдебен адрес: гр. *****, сумата от **350,54 лева**, представляваща законната лихва за периода от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.08.2021 г. до окончателното плащане 25.10.2021 г. върху главницата от 21 032,60 лева, представляваща сбор от възнаграждения по 19 международни доставки на пратки чрез сухопътен транспорт по договор за международен превоз на пратки от 12.12.2017 г.

ОСЪЖДА „П.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***** и съдебен адрес гр. *****, да заплати на „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. *****, и съдебен адрес: гр. *****, разноските по делото - сумата от 841,31 лева – държавна такса и сумата от 1170 лева – адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Районен съд – Сливница: _____